

DATUM 1-4-2020

AAN Dhr. F. Hazeleger (SGP) en Provinciale Staten

VAN Gedeputeerde Arne Schaddelee

ONDERWERP Beantwoording technische vragen F. Hazeleger (SGP) over vergunningverlening op grond van Wet Natuurbescherming

Geachte heer Hazeleger, leden van de commissie en Provinciale Staten,

Op 25 maart jl. stelde u een technische vraag over het verstrekken van vergunningen op grond van de Wet Natuurbescherming. Hierbij ontvangt u de beantwoording.

Vraag:

Wij krijgen berichten van agrariërs dat de provincie Utrecht bij de aanvraag van nieuwe NB-vergunningen de bestaande uitstoot van stikstofdioxide (zoals de aanvoer van voer en het gebruik van een tractor of shovel) op het bedrijf niet wil meenemen als referentiesituatie, omdat dit in eerdere meldingen/vergunningen niet vergunningplichtig was, maar nu kennelijk wel. Graag worden wij erover geïnformeerd of dit juist is. En zo ja, of dit een landelijke lijn is en waarom hiervoor gekozen wordt.

Antwoord:

Sinds de uitspraak van 29 mei 2019 waarbij het Programma aanpak stikstof (PAS) buiten toepassing is verklaard voor vergunningverlening op grond van de Wet natuurbescherming, zetten provincies zich in om een nieuw beleidskader te ontwikkelen voor vergunningverlening dat zo robuust mogelijk is. Dit betekent dat wij vergunningen willen verlenen die bij een rechtelijke toets een zo groot mogelijke kans hebben om stand te houden. Dit doen wij in het belang van de initiatiefnemers.

In het verleden zijn in het kader van vergunningverlening bij agrarische ondernemers de emissies van vrachtwagenbewegingen of verbrandingsinstallaties niet gevraagd. Het is weliswaar juist dat veel vervoersbewegingen onlosmakelijk verbonden zijn met agrarische activiteiten, maar het is niet noodzakelijk dat daar NOx emissies bij vrijkomen indien bijvoorbeeld met elektrisch materieel gewerkt wordt. Aangezien dit nog niet gangbare praktijk is, vragen wij voor de beoogde situatie wel actief naar NOx emissies, maar veronderstellen dit niet als vergunde situatie. Omdat die emissies er in veel gevallen wel geweest zullen zijn, ontstaat bij de besluitvorming een worst-case benadering van de stikstofdepositie waarbij die nadelige effecten daarvan nooit groter kunnen zijn dan de effecten die beoordeeld zijn. Opgemerkt dient te worden dat NOx emissies, in vergelijking met NH3 emissies, slechts in zeer beperkte mate bijdragen aan de stikstofdepositie. Het betrekken van deze zeer kleine en tegelijk niet beoordeelde effecten, zou leiden tot het nemen van risico's die wij omwille van de nagestreefde robuustheid van vergunningen niet verstandig vinden.

Vergunningverleners van de provincies en ministeries op het gebied van de Wet natuurbescherming stemmen inhoudelijke beoordeling van aanvragen regelmatig af in regulier overleg. Voor stikstofzaken is dit het gremium Stikstof in uitvoering (SIU overleg) onder leiding van het IPO/BIJ12. Uw vraag is in het overleg van 26 maart 2020 ter sprake gebracht waarbij geïnterviewd is hoe de andere provincies hiermee omgaan. Daaruit ontstond het volgende beeld. De andere provincies hebben nog weinig tot geen ervaring met het betrekken van NOx emissies in de referentie situatie van agrarische vergunningen. In dat verband konden zij nog niet aangeven hoe zij concreet met dergelijke situaties zouden omgaan. Afsproken is, dat dit nader onderzocht en besproken zal worden. De provincie Utrecht neemt hierin de leidende rol. Het streven naar zo robuust mogelijke vergunningen werd unaniem gedeeld.